Anul V. Nr. 21 Cluj, Duminecă 25 Mai 1930 3 Lei exemplarul.

Taxa postală plătită în numerar No. 121.202.928

Chemarea Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:
Pe un an.....Lei 180·—
Pe un jumătate an.....Lei 100.—
Autorităţi şi instituţiuni.....Lei 500·—
In streinătate dublu.

ANUNŢURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC LA ADMINISTRAŢIA ZIARULUI CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-66

Partidul brătienist antiliberal

Foarte bine sublinia un ziar din Capitală răscrucea la care se găseşte partidul liberal. Constatarea nu e nouă şi chiar modul cum a fost pusă n'a nuanţat nimic original, dar totuşi sunt chestiuni pe cari, ca să pătrundă organic în opinia publică, trebue repetate până la obsesie.

Partidul liberal a rămas descomplectat ca orientare şi comandament suprem — prin moartea lui Ionel Brătianu. Asta e cert. Dar ceeace pentru noi e cert, pentru partidul liberal e fatal. Organizaţie de castă, de blazon, lipsită de un substrat democratic real — atât ca program cât şi ca sprijin în massele populare — organizaţia partidului naţional liberal poartă impropriu acest nume, care ar putea fi înlocuit cu mai multă advertenţă prin „partidul brătienist antiliberal". Căci nimeni nu-i poate contesta caracterul de trib, de creaţiune familiară brătienistă şi mai ales de flagrantă politică antidemocratică împotriva libertăţii civice, a votului obştesc şi a tuturor libertăţilor.

Această notă reacţionară şi anacronică care defineşte partidul liberal — nu în forma externă care e ireală — ci în esenţa lui organică şi în manifestările lui publice, justifică pe deplin botezarea partidului liberal cu numele care i-se potriveşte: „partidul *brătienist antiliberal*". De ce să-i zic lui Pavel Petru, când îl cheamă Pavel? Sau ca să fim în notă de ce să confundăm pe Vintilă cu Ion?

Amândoi înseamnă şefi ai partidului liberal, dar pe când unul este, celalalt a fost. Pe când unul duce partidul liberal din hopuri în hopuri rupându-i cu fiecare zi un arc de rezistenţă ca un vizitiu prost care în loc s'o ia pe drumul bun de ţară, o porneşte razna peste câmp, celalalt defunct a purtat cu fală partidul liberal pe un drum drept şi sigur. Chiar dacă acel drum şi-l tăia uneori singur şi împotriva drumului pe care *ar fi trebuit* să meargă, o făcea totuşi cu un prestigiu care impunea respect în ochii partizanilor.

Hărţuit zi cu zi de realităţile istorice cari i-se împotriveau categoric, Ionel Brătianu a fost nevoit să consacre un sistem de îndârjită politică *personală*, care l'a pus într'un acut conflict cu vrerile democratice ale naţiei.

Politica internă a lui Ionel Brătianu s'a resfrânt apoi în rele roade asupra întregii noastre organizaţii statale, până ce agravată a ajuns la acel zgronţuros şi dureros „Conflict dintre Stat şi Naţiune" formulat de dl Iuliu Maniu.

Totuşi lui Ionel Brătianu i-a reuşit — cel puţin în aparenţă — să *ţină zăgăzuit* cursul istoriei creindu-şi acea aureolă de mare conducător şi veridic şef liberal.

Dar tocmai ceeace a creat prestigiul lui Ionel Brătianu, acea hărţuire victorioasă împotriva realităţii şi dominarea vieţii politice prin o voinţă hotărâtă care avea la spate şi pe Regele Ferdinand — a constituit pentru dl Vintilă Brătianu piatra de încercare — care i-a fost fatală.

Apare de altfel şi logică tragedia actualului şef al partidului liberal. Din două puncte de vedere. Intâiu, pentrucă e o personalitate care nu atinge nici gradul de jos al personalităţii fratelui său, iar al doilea, pentrucă chiar împrejurările sunt altele decât ieri.

Aspiraţiile şi vrerile colectivităţii româneşti n'au putut fi ucise de Ionel Brătianu şi dacă acestuia i-a reuşit să le înăbuşe temporar, ele au izbucnit azi ca o lavă clocotitoare căreia nu i-se poate opune zăgaz. Pe de altă parte voinţa masselor a găsit un puternic instrument de ofensivă în partidul naţional-ţărănesc, care azi este fără îndoială întâiul partid de guvernământ din ţară.

Faptul că dl Vintilă Brătianu trece din înfrângere în înfrângere să nu ne mire deci. Dsa se îndărătniceşte să salveze un blazon — iremediabil pierdut. De aceea opintirea dsale apare nu numai în zădărnicia ci şi în comedia ei. Suntem doar martorii cotidiani ai repetatelor gafe pe care partidul liberal le primeşte zestre pentru ... putere, dela dl Vintilă Brătianu. Dar prin gafe — un partid nu-şi poate justifica pretenţia de a mai veni cândva la guvern.

S'a lichidat în orice ţară civilizată sistemul de conducere al bufonilor.

Actualităţile politice se cer înfăptuite în spiritul larg şi democratic al vremii. Partidul liberal, prin anacronismul său — partid de castă brătienistă antidemocratică — va fi depăşit în mod fatal de realităţile istorice.

B. G.

In sfârşit problema revizuirii averilor deschisă de ziarul „Patria" şi organizaţia „Chemării" trece pe pragul realizărilor. In impresionantul discurs pe care l-a ţinut la Senat, d. ministru Virgil Madgearu a anunţat că guvernul fiind hotărît să purifice radical viaţa noastră publică va depune în curând un proect de revizuire a averilor funcţionarilor publici. Acest proect întregind dispoziţiile legii contabilităţii publice va însemna o adevărată revoluţie de dreptate socială pe care o aşteaptă cu sete o ţară întreagă.

Zece ani dearândul această ţară a fost batjocorită şi jăcmănită de toţi satrapii cari şi-au început cariera politică în zdrenţe pentruca azi să se plimbe în limuzine.

Zece ani de zile s'au furat mii şi milioane de lei peste noapte de către atâţi gestionari de bani publici cari s'au trezit dintr'o dată cu averi fabuloase.

Zece ani de zile s'a confundat averea statului cu averea personală a tuturor celor cari au fost la conducere. De aceea depunerea proectului de lege a revizuirii averilor, care va deveni încurând lege este aşteptat cu multă bucurie de toată opinia publică românească şi de toţi oamenii cinstiţi din această ţară. Prin revizuirea averilor se îndeplineşte o reformă de mare dreptate socială iar guvernul şi partidul naţional-ţărănesc îşi va înscrie în activitatea bogată încă un punct de onoare şi servire a ţării.

Serbările naţionale dela Turda.

— Desvăluirea statuei marelui Dr. Ioan Raţiu. —

Pe ziua de 9 Iunie a. c. — a doua zi de Rusalii — s'a fixat desvălirea statuiei fostului preşedinte al partidului naţional român Dr. Ioan Raţiu.

La aceste serbări vor participa probabil Inalţii Regenţi.

Dl Primministru Iuliu Maniu în frunte cu membrii guvernului şi toţi parlamentarii şi-a anunţat participarea.

Asemenea vor participa delegaţii tuturor partidelor.

Se cuvine să se prefacă acea zi într'o adevărată sărbătoare naţională în memoria marelui român Dr. Ioan Raţiu, care a luptat şi suferit o viaţă întreagă pentru libertatea poporului român din Ardeal şi pentru realizarea visului împlinit azi, unirea pe veci a tuturor românilor.

De aceea sunt rugate toate organizaţiile Chemării să participe în număr cât de mare la acele serbări prin stegari de voinici — cu steaguri — şi echipe cât de numeroase. Organizaţiile din Banat sunt rugate să participe cu fanfarele lor.

In după masa zilei de 9 Iunie se vor ţinea serbări populare cu concurs de jocuri naţionale. Echipa care va executa jocul cel mai frumos va fi premiată.

Toate comunicările se vor adresa cât mai curând secretariatului Chemării, din Cluj, Strada Regina Maria 36.

DIRECTORIUL

Falimente politice

Opoziţia nerăbdătoare ne-a oferit în ultimele luni spectacole într'adevăr hilariante. Am văzut astfel opintelile caraghioase ale senilului şef averescan prăbuşindu-se în mod ruşinos sub povara greşelilor politice interminabile şi a ridicolului unei acţiuni lipsite de cel mai elementar simţ de prevedere strategică. Milogii averescani, obişnuiţi să fie *aduşi* la putere de către oculta liberală pe uşa de din dos şi contra voinţei poporului, s'au supărat pe toată lumea, angajându-se într'o luptă disperată, şi deci oarbă, pe toate fronturile, pe toate căile şi cu toate mijloacele, care fatal trebuia să ducă la definitiva lor compromitere ca partid de guvernământ.

Uitând că ultima lor guvernare îşi trage obârşia din slugarnica supunere a şefului lor faţă de mortul dela Florica şi din falsificarea voinţei marelui rege Ferdinand, averescanii s'au arătat foarte contrariaţi şi surprinşi de cărămida buclucaşă, care le-a tăiat firul vieţii, şi aşa extrem de subţiat.

Dl general Averescu a preferat slugărnicia, amiciţia servilă, cu oarecari şanse de revenire la putere, atunci când capriciul reposatului I. C. Brătianu al II-lea se revărsa generos asupra celui mai neghiob om politic, în loc să fi exploatat marea popularitate, de care se bucura prin anii 1919-1921, în contra oligarchiei şi pentru întronarea regimului adevăratei democraţii.

Generalul Averescu ar fi putut ralia atunci toate forţele democratice în jurul unui mare program de purificare şi de refacere a ţării, totuşi, orbit de strălucirea „stelei" norocoase, a pornit la

(Continuare în pagina III-a)

© BCUCluj

Falimente politice

(Continuare din pagina I-ă).

drum cu tovarăşi de o valoare politică dubioasă, lipsiţi de experienţă şi de idealuri, reuşind astfel să-şi macine toată popularitatea, tot prestigiul de general învingător, în tempo rapid şi în timp relativ uimitor de scurt. De aci porneşte întreaga serie de greşeli, cărora se poate mulţumi *naufragiul corabiei averescane,* părăsite în cele din urmă de cei mai isteţi subalterni.

Se vede, că generalul n'a respirat suficient aer bizantin, s'a prea încrezut în „prietenia" şi cavalerismul Brătienilor, era deci fatal să cadă pradă în cursa ce i-au întins'o de atâtea ori artiştii sforăriilor. Izolat şi secondat azi de pipernicitul poet, bietul general merge din gafă în gafă din eşec în eşec. Câte acţiuni n'au pornit nenorocitele vietăţi averescane, câte absurdităţi n'au încercat victimele cărămidei stupide! Fără un plan precis, cu dese schimbări de obiectiv, s'au angajat în acţiuni dezordonate şi disperate, al căror decurs este mai mult decât lamentabil. Nebăgaţi în seamă de nimeni — doară de presa milostivă — actorii şi spectatorii au fost recrutaţi din firavele rânduri averescane, rămase încă în viaţă după cataclismul din 1927, abătut asupra fie — ertatului partid, zis al poporului pentru care nu mai există o a doua înviere.

Epoca aceasta de lupte opoziţioniste tragi-comice este marcată în a doua etapă de suava încercare a epigonilor liberali de a „lumina massele" de „educare a tinărului vot" obştesc. *Un râs homeric, din milioane de guri, a fost răspunsul.* Ce spectacol delicios, să vezi figurile liberale simandicoase coborând în mijlocul poporului hulit! Imposibil să nu fie odată eternizat de talentatul Tănase! Ah, aceşti dascăli ai democraţiei, cari s'au erijiat treptat în apărători ai Constituţiei, cinstei şi dreptăţii! Câtă falsitate, câtă infamie ascunsă şi afişată în coloanele „Viitorului"! Şi dlor, ca şi averescanii, au încercat toate loviturile posibile, toate şiretlicurile gănăreşti, dar spre marea lor dezolare fără nici un rezultat.

Campania pe tema „chestiei închise" a fost cel mai formidabil fiasco al partidului liberal. Alianţa cu ţigăncuşii şi ţigăncuşele Capitalei a fost ultimul act din comedia înscenată de dl V. Brătianu, astăzi desavuat de întreaga conducere a partidului liberal. Coborârea luptei politice în stradă, cerşirea voturilor ţărăneşti, rezistenţa cetăţenească, revoluţia într'un pahar de apă, iată metodele noui de luptă ale istoricului partid. Mai are cineva pretenţia ca partidul liberal să se democratizeze? Nu-i oare suficient că dl general Moşoi a vândut „Viitorul" confiscat alături de ţigăncuţe drăgălaşe, cu pantalonii sufulcaţi şi înarmat cu două revolvere uriaşe? Cine mai contestă eroismul şi hotărîrea şefilor liberali de a „goni" acest guvern dela putere?

Falimentul politicei liberale este evident.

Victoria naţional-ţărăniştilor din anul 1928 a produs o schimbare profundă în viaţa politică a României. Voinţa poporului a devenit o realitate, singura putere efectivă care poate acorda unui partid încrederea conducerii destinelor Statului, dar şi retrage mandatul dat, atunci când se guvernează în contra intereselor ei şi nu se respectă marşruta precisă: programul politic.

Respinşi de massele populare, liberalii au recurs la cele mai abjecte machinaţiuni şi trucajuri şi astăzi atacă ultimele rezerve de muniţiuni: *chestia închisă.* Văzând că edificiul lor economic este necontenit torpilat de reformele sănătoase ale dlui Madgearu şi simţând că pierd terenul de sub picioare, au hotărît să dea ultimul asalt. Ei ştiu prea bine, că orice amânare, orice zi ce trece, întăreşte regimul nou şi că nu peste mult ţara va recolta roadele guvernării naţional-ţărăniste. *Anul viitor trebue să fie bogat în roade — şi va fi —, de aci nervositatea turbată a liberalilor, de aci acţiunile demente.* Liniştea dlui Maniu îi exasperează; ei văd că desmăţul lor nu are nici un ecou în opinia publică a ţării, care acordă încredere absolută actualului guvern. Alte partide şi curente pot fi considerate ca inexistente.

Dl Maniu stăpâneşte ferm situaţia şi merge înainte pe calea realizărilor.

„Revoluţia".

Este ultima, cea mai ingenioasă, cea mai inedită şi cea mai... înveselitoare tactică de luptă opoziţionistă a liberalilor.

Căci trebue să recunoaştem, dispun aceşti oameni de un spirit inventiv şi de o facultate imaginativă, aproape miraculoasă.

Mai ieri strigau în toate părţile că suntem o ţară bolşevizată, că Basarabia e pierdută, că ţara e împânată de comunişti, — neuitând bine înţeles să ne ofere cu o protectoare bunăvoinţă, ocrotirea binefăcătoare a şefului Vintilă.

...*Şi prima mai?...*

Au pregătit apoi cunoscuta, penibila mascaradă ca invalizii, rămasă din fericire fără rezultat, căci opinia publică a identificat şi a pus la locul lor pe instigatorii interesaţi ai liberalilor.

Au scos o broşură injurioasă la adresa Principelui Carol, care e tatăl Regelui şi fratele unui Inalt Regent, — şi au îndreptat atacuri mârşave la la adresa Inaltei Regenţe, punându-se într'o parte agitau pe temă dela 4 Ianuarie, iar pe de alta încercau o companie de discreditare a Inaltei Regenţe. Din fericire, şi acest joc dublu al liberalilor a fost demascat de opinia publică.

Şi ce n'au mai făcut?

Să ne oprim însă la ultima lor mascaradă opoziţionistă. In limbaj bucureştean, ea se numeşte (bine'nţeles, în sens ironic) „Revoluţie", şi e de natură, să descopere întru totul neputinţa şi mai ales *neseriozitatea* unui partid politic.

Ce e această „Revoluţie"?

Guvernul a hotărît, şi pe drept cuvânt, că atâta vreme cât liberalii vor încerca să agite chestiunea constituţională, pe care o condamnă de altfel chiar ei, — având şi aici acelaş joc dublu — gazetele respective vor fi confiscate.

Ce şi-au zis liberalii? — „A, ăsta e un prilej de opoziţie! Aici din nou putem să luptăm contra guvernului."

Şi de atunci „Viitorul" zilnic este plin de toate matrapazlâcurile, anume pentru ca să provoace confiscarea.

Şefii liberali stau gata de luptă. Indată ce „Viitorul" iese de sub tipar, comandantul „Revoluţiei", generalul Moşoiu sună adunarea. Foştii miniştri liberali sunt în păr. Se face numărătoarea. Fiecare primeşte un teanc de ziare, generalul le ţine un mic logos patetic, şi pe urmă...

— „Inainte marrşş!?"

...Şi şefii partidului liberal pleacă, având în frunte Generalul cu sabia scoasă, să dea asaltul împotriva... bieţilor soldaţi, aduşi aici din ordin, chiar pentru menţinerea ordinei.

Spectacolul, bine 'nţeles nu amuză pe nimeni. E tragic. Când vezi pe un „fost ministru" bătându-se cu un biet geandarm, zâmbetul îţi împietreşte pe buze, gura ţi se umple de salivă, şi-ţi vine să scuipi, şi să-l iai la bătaie pe „domnul" dornic de astfel de distracţii.

Şi e foarte explicabil, că nişte cetăţeni din capitală, scârbiţi de acest spectacol infaman, au apucat pe câţiva din aceşti „vânzători de ziare" de guler (şi mi se pare chiar de urechi), le-au luat gazetele, şi... le-au dat foc.

Este reacţiunea omului cinstit, în contra unei ruşini care ne înapoiază cu cel puţin trei secole, amintindu-ne acerbe pentru „domnie", când nici un mijloc nu era cruţat pentru a ajunge la scopul propus.

„Revoluţia" este ultima inenţie a partidului liberal. E oare şi cea din urmă?

Temperatura creşte.

In ziarul „Ţara" cu data de 25 Maiu a. c. cetim un pregnant articol care caracterizează admirabil năzbâtiile şi ultimele manifestări politice ale dlui Vintilă Brătianu. Fără a face nici un comentar şi fără a intra în fondul problemei care stă la baza acestui articol, cităm din el câteva pasagii.

Articolul e semnat de dl V. Tudor.

„Buletinul sănătăţii fratelui Vintilă a putut să vadă şi ieri lumina zilei. „Viitorul" a apărut la ora obicinuită, în condiţiile obicinuite, cu gramatica, sintaxa şi ţigăneasca lui obicinuită. Opinia publică îngrijorată încă din ajun de starea pacientului din fruntea partidului liberal, a putut astfel să judece cu propria ei judecată şi să pipăe cu propriile ei mâini, pulsul precipitat al iritatului bolnav.

Dela prima aruncătură de ochi asupra ziarului, l'au izbit numeroasele articole, articolaşe, entrefileuri, ştiri, culese toate cu cele mai variate litere şi majuscule din zetărie şi închinate, la fel, cu toatele, chestiei închise. Dela „aventura carlistă" şi până la „nesocotirea testamentului marelui rege Ferdinand" nu lipsea nimic, nici o iotă, din arsenalul frazeologiei şi papagalicizmului brătienist. Aceleaşi fraze stereotipe. Aceleaşi rudimente de idei lamentabile prin neantul lor. Aceiaşi gargariseală senilă cu trecutul unui partid: „care a stat trei sferturi de veac în slujba ţărei şi a contribuit, cu rol hotărâtor, l acrearea României-Mari de azi".

Şi toate repeţirile şi toate marotele astea imbecile, cu un singur scop: denunţarea primejdiei carliste.

Unde-a descoperit-o, fratele Vintilă? De unde-o vede venind? Cine i-a deschis ochii? Cine unelteşte pentru întoarcerea prinţului Carol? Să nu vă întrebaţi. Ar fi zadarnic să căutaţi un răspuns, măcar aproximativ, în paginile „Viitorului". Ca omul căruia i-au sărit o doagă sau mai multe şi care nu vede decât năluci în jurul lui, şeful partidului liberal nu vede în dreapta, în stânga, în faţă şi la spatele lui decât spectrul prinţului Carol şi umbra agenţilor carlişti. Afirmă de pildă dl Madgearu că guvernul actual e guvernul regelui Mihai? Sare ca ars nebunul partidului şi ţipă prin „Viitorul" că declaraţia ministrului de finanţe „e praf aruncat în ochii lumei". Tace dimpotrivă, preşedintele de consiliu? Nebunul o ia razna şi urlă cât îl ţine gura că „guvernul aventurii carliste se complace în echivoc". Confiscă guvernul o parte din broşurile infame tipărite de Brătieni împotriva prinţului Carol şi răspândite mai ales în cazărmi? Nebunul scrâşneşte din dinţi şi cheamă naţiunea la revoltă împotriva „guvernului de teroare care calcă în picioare libertăţile şi constituţia ţării". Nu izbuteşte guvernul să confişte, în întregime, alte broşuri, răspândite tot în cazărmi, de prietenii prinţului Carol? Nebunul face clăbuci la gură, strigând şi văicărindu-se că „împotriva acestei propagande criminale a guvernului" nu se ia nici o măsură, nu se confiscă şi nu se calcă îndeajuns în picioare libertăţi şi constituţii!

Cum să-l mai mulţumeşti pe nebun? Cum să-i intri în voe? Cum să-l linişteşti? Dacă vorbeşti e rău. Dacă nu vorbeşti e şi mai rău. Dacă confişti, îţi găseşti bucluc cu dânsul. Dacă nu confişti, îţi găseşti beleaua şi te-asurzesc ţipetele discordante ale brătienilor, ca într'un balamuc. Cum să faci, ca să iei nebunului vedenia nălucelor?

Plugari, cetiţi şi răspândiţi

„FOAIA NOASTRĂ"

Jubileul P. S. S. Episcopului Ivan Nicolae

Clujul românesc a avut mai zilele trecute o frumoasă zi de sărbătoare.

Părintele bun şi marele român, azi episcop ortodox al Clujului, Vadului şi Feleacului, I. P. S Ivan, împlinind frumoasa vrâstă de 75 ani, a fost înconjurat în aceasta zi de ceata mândră a tuturor acelor români, cari ştiu să se bucure de bucuria unui fiu distins al neamului.

I. P. S. Episcopul Ivan, care cu acest prilej sărbătorea şi împlinirea alor 10 ani, de când păstoreşte între noi ca şi episcop.

Dintre multele discursuri şi felicitări, cari s'au pronunţat, mai mult a emoţionat pe cei prezenţi cuvintele simţite ale celui sărbătorit spunând:

Rog pe milostivul Dzeu ca din locul de răspundere ce mi s'a încredinţat, să pot continua munca grea începută în Oct. 1919, chiar cu o energie mai slăbită acum. Dar cu acelaşi suflet şi cu aceleaşi roade de progres religios şi cultural".

Iată cum a vorbit un preot, ridicat la cea mai înaltă treaptă bisericească. Atunci când şi-a pus piciorul pe pragul celui al patrulea sfert de veac la care a pornit şi pentru care noi îi urăm sănătate multă şi viaţă fericită, iubitului archiereu: Episcop ortodox al Clujului, Vadului şi Feleacului, I. P. S. Nicolae Ivan.

Decoraţie.

Aflăm cu deosebită plăcere decorarea binemeritată a distinsului nostru prieten şi invalid de războiu Amos V. Borlan, advocat în Beiuş şi consilier judeţan, cu Ordinul „STEAUA ROMÂNIEI" în grad de Ofiţer. Multe felicitări.

„Naţiunea liberală scrie în chestia „confiscărilor" un articol întitulat: *„între tigru şi bou".*

Prin felul energic cum a procedat la confiscarea ziarelor liberale, d. Vaida este asemănat cu un *tigru.* Iar *boul* se înţelege, nu poate fi altcineva decât masiva persoană care a avut primul rol de înfruntare a acestor confiscări: d. general Sarmală.

Aşa-i că, „între tigru şi bou" există deosebiri mari?

Intreprinderile Forestiere Române s. a. Cluj

Convocare

Acţionarii soc. an. Intreprinderile Forestiere Române din Cluj sunt invitaţi în baza art. 7 şi 8 al Statutelor pe ziua de 7 Iunie 1930 orele 9 d. m. în localul societăţii din Calea Regele Ferdinand No. 38 la o

Adunare generală extraordinară

La ordinea zilei fiind:

1. Modificarea art. 17 din statute.
2. Alegerea unui nou consiliu de administraţie.

Acţiunile se pot depune la: casieria societăţii noastre în Cluj, Banca Agrară S. A. Cluj, Banca Centrală pentru Comerţ şi Industrie Cluj, Banca Albina Sibiu, Banca Izvorul Alba-Iulia, precum şi la sucursalele acestora; în Bucureşti la Banca Marmorosch, Blank & Co., în Iaşi la Banca Moldovei.

Consiliul de Administraţie.

© BCUCluj

O negligenţă a presei naţionale

(at) Trăesc de câtă-va vreme la sate. Şi ca unul smuls încă nu de mult din viaţa nervoasă a oraşelor, port cu mine reflexul comodităţilor cu care te obicinueşte oraşul.

E inevitabil ca prin comparaţie şi asemănarea celor două impresii să nu te opreşti pentru un moment la ceeace vezi şi ceeace ai putea vedea, chiar la sate.

Şi în aceasta atmosferă plină de decepţii mă gândeam, că aş dori să văd... ...Aş dori să văd în locul fiecărui gorun falnic mai repede un stâlp despuiat chiar de coajă, care însă să poarte'n vârfu-i un mic izvoraş de lumină, la bază-i un aparat telefonic (cu şi fără sârmă), aş vrea să aud răsunând văile şi codrii de simfonia celui mai dulce şi mare concert la Londra, Paris ori New-York, perceptibil prin simpla ridicare în aer a bastonului ciobanilor. Aş vrea să văd aterisind pe platourile măreţe ale munţilor, mândrii, zeci de aeroplane, cu care să vină ciobanii la oi. Aş vrea să văd imensul rezervoar de energii crude care sunt râurile noastre, în „cărbune alb" generator de viaţă mai apropiată gradului de civilizaţie al secolului nostru. Aş vrea să văd în locul căruţelor ţărăneşti, cele mai multe din ele expresie tristă a sărăciei negre din care există, totatâtea autovehicole. Aş vrea să văd ţăranii îmbrăcaţi în cea mai nefalsificată stofă englezască, iar pe femeile lor în cele mai luxoase mătăsuri; pe copiii lor cu *„fräulein"* la spate, iniţiându-i în vre-o limbă apuseană. Aş vrea biserici de beton armat, cu turnuri uriaşe....

Nu!

Nu nu aş vrea aproape nimic din aceste. Nu aş vrea căci ar însemna ca să luptăm pentru nimicirea *satului românesc* atât de scump nouă, fii de întâia ori a doua generaţie din ţărani. Realizarea tabloului pictat mai sus, nu intră în preocupările serioase ale noastre. Le-am aşternut pe hârtie ca o fugară profeţie a vieţii ţărăneşti în apus peste vre-o câte-va decenii.

Noi nu râvnim la ele. Dar dela ceeace va fi viaţa ţărănească peste câteva decenii în apus şi ceeace e azi la noi e o diferenţă îngrijorătoare.

Motivele?!

Infinit de multe. Slăbiciunile noastre ale cărturarilor eşiţi din rândurile ţărănimei, sunt deseori mari, şi uneori chiar criminale în ce priveşte propăşirea şi posibilitatea de desvoltare a vieţii ţărăneşti, a acelora, pe cari i-am lăsat la ţară.

Motivele sunt infinit de multe, voi aminti abia una, care m'a izbit mai mult şi care cred a nu greşi când susţin că are aproape partea de vinovăţie cea mai mare în starea mizeră a ţăranului nostru.

E presa!

Pentru a mă edifica asupra tezei mele, am răsfoit la mai multe centre provinciale, ziarele din care cetăţenii îşi formează educaţia civică (cei mai mulţi chiar cea generală), presa din care să afle sfaturi apropiate vederilor şi îndeosebi intereselor lor. Şi am constatat că ei de acolo nu află nimic. Evenimentele, cu un răsunet serios în viaţa lor, petrecute la câţi-va kilometrii ori zeci de kilometrii de ei le găsesc şi azi întocmai ca şi în trecut, prin colportare dela om la om. Problemele lor de interes local, care însă totalizate dau problemele mari ale ţării n'au nici un răsunet în nici un produs de tipar. Ziarele din capitală menajând interesele urbei lor aruncă un văl al indiferentismului prea gros peste ceeace se petrece în ţară, adevărata ţară. Preferinţa în tratarea problemelor orăşeneşti în dauna şi cu complecta neglijare a celor săteşti, este o mare greşală a presei noastre. Sistemul „ştirilor" din provincie, redate de cele mai multe ori de oameni, cari se achită de rolul greu al informărei opiniei publice, abia între două „spriţ"-uri şi trei înjurături, este un sistem sterp şi fără prea mult rezultat practic.

Ziarele zise de provincie, sunt poate şi mai indiferente faţă de cele ce se petrec la sate. Ele să răfuesc mai de grabă cu un Argetoianu, Duka, Papacostea ori alt grec transformat ca şi peste noapte în român, şi refractari la orice protest al unei naţii în a cărei vine curge alt sânge decât în ale lor.

Mai e o presă. E presa care din când în când se milostiveşte de câte un ţinut, trimiţând acolo pe 1—2 zile un redactor spre a face o „anchetă" dar şi aceasta politică şi care scrie ce i se spune. Sutele şi miile de sate româneşti n'au cui să-şi jeluiască năcazurile. *Par mute,* deşi *ar şti vorbi multe.*

Să facem câte o încercare două şi ne vom convinge numai decât că indiferentismul presei româneşti pentru problemele satelor ucide în sâmbure orice posibilitate de ridicare a nivoului extrem rămas şi înapoiat al satelor noastre şi îndeosebi a standardului de viaţă a ţăranului nostru.

Mândrul ţăran român, pentru exaltarea virtuţilor căruia avem suficient timp, n'ar lua în nume de rău dacă am aprofunda temeinic problemele sale, şi i-am da o mână sigură de ajutor printr'un sfat bun şi frăţesc.

Ei ar merita-o. Iar presa ar putea-o face fără cea mai mică abatere dela îndatorirea şi menirea ei...

Satele noastre peste câtiva ani ar putea fi încopciate în ritmul unui traiu de *„homo sapiens"*.

Dragă dobitocule

Habar n'am cine eşti. Iţi văd agăţate iniţialele după un articol trivial. Semnezi I. M. **N'ai curajul numelui deci te întitulez per dobitocule căci dacă n'ai individualitate, cum n'au nici dobitoacele, e natural să te confund cu ele.**

Dar să trecem la miezul chestiunei şi să-ţi zic din nou cum simt în suflet:

Dragă dobitocule!

Trebue că tare şi-a bătut joc natura de tine fără să observi (tu) dacă ai ajuns scrib plătit la fiţuica lui Moritz Lapedatu din Cluj. Să scrii pentru o miie două lunar într'un fel când simţi altfel... Căci nu te pot crede în minţi, atunci când scrii dobitocii caracteristice ţie când scrii în articolul întitulat „Iarăş Carol Caraiman" absurdităţi indecente de soiul acesta:

Judecând prin prisma de „tată al regelui", am ajunge astfel, ca nepotul dlui Iuliu Maniu săvârşind o crimă să nu poată înfunda închisorile pentru că l'ar apăra speteaza înaltului scaun al unchiului. Am ajunge astfel ca nici un tată răufăcător, care a avut fericirea să nască un prunc sus pus, să nu mai sufere consecinţele legale.

Mă boule, dar nu judeci? Tu vită încălţată nu-ţi dai seamă că de dragul celor 30 Lei ce primeşti pentru un articol gata tipărit înainte de a fi plivit de greşeli primare de către tipograful corector, eşti în stare a submina autoritatea Tatălui Regelui Mihaiu I al României? Pentru 30 Lei!

In „articolul" tău, întitulat odată „Carol Caraiman" şi apoi „Iarăşi Carol Caraiman" vorbeşti dragă dobitocule despre „un"... Carol Caraiman, care ar fi cine ştie cine, dar tot atunci nu uiţi dragă vită încălţată, a identifica tu însuţi cu mintea-ţi atăcată, în aceeaşi persoană pe Tatăl Regelui.

Cât despre „pericolul pe care îl poate însemna pentru ţară în viitor acest om", **eu dragă dobitocule te înţeleg perfect. Căci evident că dacă ar fi să fie de ce ţi-e teamă tu, dobitocii de soiul cum scrii nu ai putea scrie. Cât despre generozitatea ta dragă dobitocule de a-ţi vărsa sângele pentru nereuşita** „domnului" **Carol Caraiman, nu te cred. TRAIAN CRIŞAN.**

Şeful şi partidul

Ascensiunea dlui Vintilă Brătianu la şefia partidului liberal se aseamănă cu legenda în care o muscă oarecare a căzut în . . . lapte. Deşi muştelor le place laptele, totuşi musca din legendă s'a înecat.

Dlui V. Brătianu îi place şefia şi se cramponează de ea mortiş — dar tocmai această şefie ni-l'a aşezat într'o postură de om lipsit de proporţii, simplu contabil provincial, sărac şi încurcat în idei şi . . . bogat în fapte care îl fac de râs atât pe dsa cât şi partidul liberal.

D. Vintilă Brătianu pe care regele Carol l'a numit cu drept cuvânt „omul fatal" este instrumentul destinului (acel Moera al grecilor) prin care isbucnesc toate scadenţele şi abaterile partidului liberal dela ideologia sa şi dela porunca istoriei.

Ionel Brătianu a putut împiedeca şi lungi prin termene dilatorii la infinit acele scadenţe, dar d. Vintilă Brătianu este mult prea mic, ca să se opună eficace şi unui fapt divers oarecare.

De aceea să nu ne mirăm că în ultima vreme şeful liberalilor pare un zăpăcit.

Să nu ne surprindă că ameninţă cu „revoluţia" şi alte măsuri extra-legale — căci d. Vintilă Brătianu e un om care a pierdut orice contact cu realitatea, dsa nemai ştiind nici ce înseamnă cuvântul Revoluţie.

Lipsit de aderenţi în masele populare şi opinia publică, dsa crede că a face revoluţie înseamnă a turmenta cu vorbe goale şi cu alcool pe câţiva agenţi liberali şi a-i porni să terorizeze pe oricine le-ar ieşi în drum fără permis de circulaţie brătienist. Da, se putea face astfel de planuri şi operaţii când prin ironie deţinea puterea şi în alegeri sângeroase şi frauduloase maltrata nu numai fiinţa fizică ci şi conştiinţa cetăţenească a acestei naţii. Dar astăzi să fie dsa sigur, că ameniţările dsale sunt pentru noi simple sperietoare fără nici un efect.

Bietul Vintilă Brătianu! Il cunoaştem aşa de bine încât de multe ori în loc de ridicol, trezeşte în noi compătimire.

Il cunoaştem pe d. Vintilă Brătianu. Şi ca ministru de finanţe şi ca şef de partid şi ca şef de guvern.

E dureros că n'am putut găsi în dsa nici o nuanţă care să-l îndrituiască la acestea situaţii. Atunci cum le-a putut dobândi? Prin simplul fapt că e frate cu fostul „Ion" şi poartă acelaş nume de Brătianu. Dar asta nu e de ajuns. De aceea partidul liberal se sbate în cea mai acută criză. Pe care o agravează şi abaterile partidului dela cursul şi realităţile vremii şi dihonia tot mai accentuată care a isbucnit în rândul partizanilor.

Partidul liberal n'are şef. Iar „şeful" n'are partid.

Pentru işlicarii liberali

Ne găsim în preajma unor prefaceri serioase: ne apropiem din nou de era dlui Vintilă Brătianu. Hotărât. Nu e glumă la mijloc! Ne apropiem de această cârmuire, precum de ceasul morţii. Pregătiţi-vă dar sufletele!

Dat fiind însă, că această clipă mare a socotelii, nu ştie nimenea, când şi în ce împrejurare va avea loc, tot aşa nu ne putem pronunţa, nici asupra momentului — să-i zicem aşa — de venirea la frânele ţării a celui mai nerăbduriu model de prestigiu al României întregite, care fantazând de o mai accentuată popularitate, decât aceea a dlui Iuliu Maniu, într'o dimineaţă, înserbăzită de multele ploi, s'a trezit subsuori — nu ştie, nici dlui, cum — cu un stoc compact de ziare, urlând, ca un maimuţoi din „djungele", ce se găseşte în faţa unui râu, pe care nu-l poate trece . . .

Dar în definitiv, ce-l impoartă pe dl Vintilă urletul maimuţei şi răţoiala necontenită a suitei sale? Ce-i pasă de sfidarea unei ţări întregi, ori chiar de revolta corifeilor săi languroşi şi anemizaţi de capriciul deziluziilor, cari electrizaţi de sârma nesfârşitei aşteptări, visează acum despre „capul lui Moţoc", nu al lui Costache Negruzzi — căci acestuia nu-i lipsea, nici o singură doagă — ci a pricopsitului nostru vistiernic minuscul, fără să le impună obârşia lui de „boier mare", ce-l va scăpa de cotonogeala şi moartea pentru nişte „proşti".

„Proşti, dar mulţi" . . . O adevărată revoluţie se desprinde din aceste trei cuvinte . . . Revoluţie în toată puterea cuvântului. Nu însă contra dlui Iuliu Maniu. Nici contra celor ce-i stau în ajutor, prefăcând noaptea ziuă, pentru binele obştesc al ţării şi pentru punerea la cale a adevăratei renaşteri a poporului român, ci împotriva groaznicului Vintilă—Precupeţ . . . şi a mangoşiţilor lui, învestiţi odinioară cu toate puterile legii, ca astfel, să nu poată fi bănuiţi de ceeace se numeşte în graiul nostru de toate zilele: „tălhărie ziua la amiazi".,

Ce am mai putea spune în acest ajun al declinului tuturor faptelor strigătoare după răzbunare la cer? Atât doar, că dl Vintilă Brătianu a strigat din răsputeri un „maşala" turcesc, şi cu cât ne apropiem mai repede de tămăduirea şi restabilirea complectă a acestei ţări, cu aceeaşi iuţeală apune „guvernarea apropiată" a celor ce caută să ne facă de râsul lumii prin manierele lor draconice.

Octavian Şireagu.

Grija bănească ne strânge tot mai mult. Faţă de abonaţii noştri şi în trecut cea mai înţelegătoare atitudine. N'am cerut, ne-am mulţumit cu cât ni se dădea. Azi însă când datoriile ni s'au îngrămădit peste măsură ne vedem nevoiţi a face cele mai insistente apeluri către On. abonaţi ai noştri, rugându-i să-şi achite restanţele. Constrânşi de situaţia noastră bănească, trimitem On. abonaţilor noştri săptămână de săptămână mandate postale şi nota dela administraţie. Rugăm pe toţi cari ştiu să aprecieze lupta desinteresată a noastră şi sforţările uriaşe pentru a ţinea viu acest ziar să binevoiască a ne expedia mandatul postal cu suma cerută cât se poate de grabă. Aceia însă cari dintr'un motiv sau altul nu pot trimite restanţele cerute de noi, să aibe bunătatea a ne aviza despre data când vor să efeptuiască plata. Aceasta pentru a nu cauza cheltueli inutile cu provocările advocaţiale, ce vom trimite tuturor acelor dd. abonaţi, cari nu-şi achită restanţele.

Cetiţi şi răspândiţi „CHEMAREA"

© BCUCluj

Desvelirea statuei dr.-lui I. Raţiu

Cultul morţilor şi al eroilor a ajuns în Franţa contimporană apogeul. Franţa ateistă nu se mai închină azi decât memoriei glorioşilor dispăruţi, ca să nu mai amintesc de acei francezi, la cari adoraţiunea aceasta se îmbină cu simţul religios. Franţa a fost pentru mine totdeauna exemplul cel mai înălţător şi demn de imitat al exteriorizării recunoştinţei naţionale. Desigur, atenţiunea poporului francez faţă de eroii lui din toate timpurile se inspiră din ardentul simţ patriotic, cum nu-l găsim niciunde aiurea. Nici unde ideia de patrie nu este atât de puternică ca în Franţa, unde şi celui mai umil luptător sau cetăţean, care a adus servicii naţionale într'un fel sau altul, i-se dă onorul cuvenit.

Cine a urmărit ştirile din presa franceză, a putut constata că aproape în fiecare an, lună şi săptămână se organizează serbări comemorative, se desvălue monumente şi statui întru eternizarea memoriei celor căzuţi în lupte. In asemenea împrejurări ne mai poate oare mira simţul de jertfă supremă de care au dat dovadă strălucită francezii în războiul mondial? Apoi atenţiunea faţă de invalizii de războiu!

O adâncă tristeţă ne cuprinde când ne întoarcem privirile spre stările dela noi. Atâtea figuri măreţe aparţinând istoriei! Şi vai, ce am făcut noi pentru preaslăvirea faptelor lor glorioase, în ce se manifestă la noi recunoştinţa naţională faţă de jertfele aduse în interesul neamului şi ce onoruri postume am dat noi viteţilor şi înţeptilor bărbaţi politici, cari şi-au închinat toată viaţa lor zbuciumată preamăririi poporului românesc?

Există oare la noi simţul proporţiilor, al selecţionării şi distanţărilor necesare?

Câţi bărbaţi politici şi de stat nu s'au îngrijit ca, încă în viaţă fiind, să li se ridice obeliscuri şi semne vizibile răsplătitoare a lemeritelor lor „naţionale".

Vicisitudinile prin cari a trecut naţia română din Ardeal nu i-au permis să eternizeze memoria scumpilor ei dispăruţi, dar astăzi când respirăm liber în graniţele României întregite, nimic nu ne mai împiedecă ca să onorăm aşa cum se cuvine meritele celor căzuţi în lupta pentru desrobirea noastră, celor cari au îndurat rigorile temniţei şi şi-au servit neamul şi să ne înălţăm până la acea treaptă de adoraţiune a eroilor, pe care stă astăţi Franţa.

Nu mă îndoesc, că la desvelirea statuei aceluia, care ar fi meritat în Ardealul românesc un monument grandios, vor asista toţi cărturarii toţi reprezentanţii generaţiilor în viaţă, toate autorităţile şi straturile sociale pentru ca să se dea cadrul impozant acestei serbări naţionale, cu atât mai impozant cu cât recunoştinţa naţională este postumă şi tardivă.

Să ne dăm seamă că destinele poporului român din Ardeal au fost conduse de Dr. Ioan Raţiu şi că numai graţie eroismului, înţelepciunei politice şi a infinitei lui iubiri pentru acest colţ românesc de ţară, am putut realiza visul milenar.

Guvernul ţării va şti să dea fastul cuvenit acestei serbări, dela care nu poate lipsi nici un bun român.

Figura epică a lui Dr. Raţiu, turnată în bronz la Turda, să ne fie un veşnic îmbold de a continua cu perseverenţă opera începută de dânsul, o eternă pildă de iubire de neam şi de spirit de jertfă.

Dacă ne vom simţi slabi şi nehotărâţi în luptă, ne vom duce la statuia lui Dr. Ioan Raţiu, pentru a îngenunchia acolo şi a ne umple sufletele cu credinţă fanatică şi cu voinţă de oţel!

I. M.

Banditul Ordinei

Trădătorul neamului românesc — individul Burileanu — care sub ocupaţia germană a insultat tot ce are neamul mai sfânt prin gazeta plătită de germani „Ziua" se crede îndreptăţit să se erigeze azi în moralistul neamului, fiind alimentat cu banii lui Tankred Constantinescu sperţarul.

Dacă până acuma opinia publică românească a tolerat spre ruşinea ei toate minciunile inferne şi batjocoririle mârşave, dacă până acuma a mai putut scăpa cu capul teafăr, îl putem anunţa pe banditul Ordinei de hoţi că îndată ce va trece serbarea dela Turda îi vom organiza surprize de natură morală şi fizică, că va amuţi gura lui de trădător spurcat şi hienă a sperţarului Tankred.

Să ştii banditule, că uşor şi repede vom termina cu hoitul tău încă beneficiar al luminei soarelui.

„Chemarea"

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREŞAN

Primăria Municipiului Cluj.

No. 10430/1930.

ANUNŢ

Municipiul Cluj dă în întreprindere pe cale de licitaţie publică, cu oferte în scris, închise şi sigilate, transportul lemnelor de foc din diferite păduri ale Municipiului şi anume:

1. Din pădurile Gilău, Luna şi Agârbiciu în cantitate de 2940 (Douămiinouăsutepatruzeci) metri steri.

2. Din pădurea Feleac în cantitate de 1007 (Unamieşapte) metri steri.

3. In pădurea Lomb în cantitate de 923 (Nouasutedouăzecişitrei) metri steri, care la pădurile de sub 1, 2 şi 3 se va executa în termen de 60 zile socotit dela data predării.

4. In pădurea Muntele-Filii în cantitate de cca 3200 (Treimiidouăsute) metri steri, executându-se acest transport în termen de 90 zile dela data predării.

Licitaţia se va ţinea conform cu art. 88—110 din legea asupra contabilităţii publice în ziua de *19 Iunie cor. ora 11 a. m.* înaintea Comisiei de licitaţie, sala de şedinţă a Primăriei.

Concurenţii vor depune deodată cu ofertele o garanţie de 5 (cinci) la sută a preţutui total cerut, care se va întregi conform legii.

Condiţiunile de licitaţie referitoare se pot vedea în biroul Serviciului Economic al Primăriei.

Cluj, din şedinţa Com. Int. ţinută la 20 Mai 1930.

Primăria Municipiului Cluj.

MINISTERUL MUNCII ŞI OCROTIRILOR SOCIALE
DIRECŢIUNEA MUNCII

INŞTIINŢARE

cu privire la revizuirea anuală a situaţiei supuşilor străini

Ministerul Muncii, pe baza dispoziţiunilor legale şi a acordului cu Ministerul de Interne va face în cursul lunei Iunie a. c., revizuirea generală a situaţiei supuşilor străini.

Cu această ocazie, se vor elibera şi livretele de exercitarea profesiei prevăzute de Legea pentru proteguirea muncii indigene, pentru străinii cari exercită o profesiune în ţară.

La această revizuire se vor prezenta toţi supuşii străini aflători în ţară — inclusiv refugiaţii şi cei cu autorizaţie de şedere în ţară fără acte de călătorie — fie că îşi câştigă existenţa ca salariaţi, ca patroni sau sub orice altă formă şi orice profesiune vor fi având sau orice alt motiv de rămânere în ţară ar avea indiferent de data când le expiră termenul de liberă petrecere.

Sunt scutiţi de obligaţia prezentării la revizuire numai următoarele categorii de supuşi străini:

a) Studenţii, cari urmează în mod regulat studii universitare sau superioare în România;

b) Artiştii şi artistele de orice categorie, profesorii secundari şi universitari, preoţii, călugării şi călugăriţele aparţinând diferitelor ordine religioase;

c) Proprietarii de firme industriale sau comerciale din străinătate sau împuterniciţii şi voiajorii lor, cari sunt veniţi spre a trata afaceri cu firme din România, fără a-şi fi stabilit un sediu permanent în ţară;

d) Ziariştii-corespondenţi ai agenţilor sau ziarelor d n străinătate.

Toţi aceştia (dela literile a, b, c, d), la expirarea termenelor de şedere în ţară ce au în prezent, se vor adresa organelor de poliţie respective.

e) Aceia cari se găsesc în posesiunea „dovezilor speciale" eliberate de prefecturile de judeţe conform ordinului circular al Ministerului de Interne Nr. 14284 S din 5 Martie 1929, că sunt scutiţi de bilete de liberă petrecere.

Cererile pentru autorizarea rămânerii în ţară pentru cei obligaţi să se prezinte la revizuire, se vor depune între 1 şi 15 Iunie cor.

La chesturile de poliţie din capitala judeţului, pentru supuşii străini din judeţele: Arad, Bacău, Bălţi, Botoşani, Brăila, Braşov, Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Hunedoara, Putna, Covurlui, Iaşi, Ismail, Severin, Bihor, Prahova, Satu-Mare, Sibiu, Mureş, Timiş, Tighina, Tulcea, Teleorman.

La poliţiile din capitala judeţului, pentru supuşii străini din judeţele: Alba, Tutova, Bazargic, Năsăud, Târnava-Mică, Buzău, Cahul, Ialomiţa, Câmpulung, (Bucovina), Muscel, Romanaţi, Someş, Dorohoi, Făgăraş, Fălticeni, Vlaşca, Hotin, Fălciu, Ciuc, Odorhei, Caraş, Orhei, Neamţu, Argeş, Rădăuţi, Râmnicu-Sărat, Vâlcea, Roman, Trei-Scaune, Maramureş, Târnava-Mare, Durostor, Olt, Soroca, Strorojineţ, Suceava, Dâmboviţa, Gorj, Tecuci, Turda, Mehedinţi, Vaslui, Sălaj.

Supuşii străini din oraşul Mediaş vor depune cererile la comisariatul de poliţie din Mediaş.

Pentru supuşii străini din Bucureşti, cererile vor fi depuse la comisariatele de poliţie respective.

Pentru supuşii străini din judeţul Ilfov, cererile vor fi depuse la prefectura judeţului Ilfov.

Modul cum trebuesc întocmite cererile şi actele ce trebuesc depuse:

1. Străinii cari îşi exercită profesia pe cont propriu, vor face cererea personal şi vor anexa: biletul de liberă petrecere, certificatul de înscrierea firmei la tribunal şi dovezi cu acte oficiale (certificate, chitanţe de plata dărilor, etc.), din cari să se constate că exercită în prezent comerţul sau industria pentru cari au firmă înscrisă.

2. Străinii cari îşi exercită profesia pe cont propriu, dar nu au firmă înscrisă la tribunal, vor arăta în cereri şi dovedi cu acte oficiale: comerţul, industria sau meseria ce exercită pe seama lor, vechimea întreprinderei şi numărul salariaţilor ce au în serviciu.

3. Pentru cei cari se găsesc în serviciul altora, cererile vor fi făcute numai de către patronii lor. In cereri se va arăta desluşit data angajării, specialitatea şi serviciul ce de fapt îndeplineşte fiecare salariat. Se va alătura la aceste cereri şi actele de meserie sau specialitate ale fiecărui salariat (certificate de studii profesionale, cărţi de capacitate, certificate dela patronii la cari au mai lucrat, etc). Patronii vor mai înainta în acelaş timp şi un tablou în care vor arăta personalul ce au în serviciu, pe specialităţi şi supuşenie (română sau străină). Fiecare patron va face o singură cerere pentru toţi salariaţii supuşi străini din serviciul său.

4. Salaraţii străini cari în momentul revizuirei se găsesc fără angajamente, vor face singuri cererea, arătându-şi profesiunea lor.

5. Străinii cari nu se găsesc în vreuna din aceste categorii, vor face singuri cererile şi vor arăta situaţiunea lor şi motivul rămânerei în ţară.

Pe lângă cereri, aşa cum s'a arătat mai sus, supuşii străini de sub punctele 2, 3, 4, 5 vor mai depune în aceaş timp:

a) Biletele de liberă petrecere. Cei cari se găsesc în România cu certificate Nansen, vor depune aceste certificate.

c) Acte oficiale din cari să se constate de când se găsesc în România, dacă au stat incoutinuu iar dacă au mai plecat, durata şi motivul absenţei din ţară.

c) Românii supuşi ai unui stat străin: dovada originei.

d) Supuşii străini cari au făcut serviciul militar efectiv în România sau războiul în armata română: dovezi.

e) Supuşii străini căsătoriţi cu cetăţene române, vor depune actul de căsătorie şi dovadă că soţia şi-a păstrat cetăţenia română.

In cazul când soţia nu şi-a rezervat cetăţenia română la căsătorie, vor prezenta extrasele de naştere ale copiilor ce au din acea căsătorie.

f) pentru străinii căsătoriţi, se va arăta în cereri neapărat: numele şi etatea soţiei şi copiilor cari se găsesc în România şi se vor anexa biletelor lor de liberă petrecere, dacă aceşti membrii de familie au bilete de liberă petrecere separate.

g) Pentru străinii pentru cari se cere livret de exercitarea profesiei fie pe cont propriu, fie ca salaraţi, se va depune odată cu cererea şi două fotografii mărimea 5/4 cm., fond alb, purtând semnătura străinului şi o certificare oficială a identităţii. Pentru soţiile şi copii cari nu exercită vreo profesie, nu se vor depune fotografii.

La depunerea cererilor şi actelor pentru revizuirea, organele de poliţie vor elibera depunătorilor adeverinţe, cari vor servi supuşilor străini pentru legitimarea şederei lor în ţară, pe timpul cât va dura revizuire. Adeverinţele se vor elibera cu termen de valabilitate până la 1 Setembrie 1930 şi vor fi retrase restituirea actelor revizuite.

Organele de poliţie vor înainta pe ziua de 15 Iunie a. c., toate cererile primite, Inspectoratelor regionale de muncă pe lângă cari vor lucra comisiunile de revizuire.

După revizuire, biletele de liberă petrecere şi livretele de exercitarea profesiei vor fi eliberate titularilor prin organele de poliţie sau preţurile în raza cărora ei domiciliază.

Se atrage atenţiunea asupra obligaţiunei prezentării la revizuire, făcându-se cunoscut că cei ce vor fi găsiţi după revizuire exercitând o profesie fără a poseda livretul profesional cât şi patronul care se va dovedi că are în serviciu asemenea supuşi străini, vor suferi rigorile legei pentru proteguirea muncii indigene.

Deasemenea se atrage atenţiune asupra prezentării cererilor şi dovezilor în modul cel mai complect, aşa cum s'a arătat mai sus întrucât numai astfel se vor putea elibera livretele de exercitarea profesiei. In aceste livrete vor fi trecute datele necesare după actele prezentate, pentru ca la revizuirile viitoare să nu mai fie nevoie de acte, livretele fiind suficiente.

Tipografia Naţională S. A., Cluj, Str. Regina Maria No. 36.

© BCUCluj